

โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
สรุปคำเทศนาของ อาจารย์ ดวงเดือน ปินตาดวง
(ครูงานศาสนกิจโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย)
วันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2551 เวลา 08.00 - 08.50 น.

ณ ห้องประชุม อาคารนิลสันเฮสท์

หัวข้อ : ความรับผิดชอบ (Responsibility)

พระวจนะ : ลูกา 10:25-28 ... ชาวสะมาเรียผู้ใจดี คุณเกิด มีบา เรียนคนหนึ่งยื่นขึ้นทูลต่อพระองค์
ทูลถามว่า "อาจารย์เข้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์" พระองค์ตรัสตอบว่า " ในธรรม
บัญญัติมีคำเขียนว่าอย่างไร ท่านได้อ่านเข้าใจอย่างไร" เขาทูลตอบว่า "จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของ
เจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง"
พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ท่านตอบถูกแล้ว จงกระทำ1.อย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต "

เนื้อหา : ความหมายของคำว่า ความรับผิดชอบ คือ รู้จัก และยอมรับ ในพจนานุกรมฉบับ
บัณฑิตยสถาน อธิบายว่า เป็นลักษณะของบุคคล ที่เอาใจจดจ่อและมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน

ในพระวจนะธรรมตอนนี้ เป็นคำอุปมาที่พระเยซูทรงใช้สอนบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์
ชาวบาเรียนคนนี้เป็นผู้ที่เก่งกาจทางด้านกฎหมาย เขามีความสนใจที่อยากจะ ได้ชีวิตนิรันดร์ เขาจึงถาม
พระเยซู และพระองค์ทรงตอบเขาดังที่ปรากฏในพระธรรมในเช้าวันนี้ คือ จงรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิต
ของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง จงกระทำเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์ ใครที่จะเป็นเพื่อนบ้าน
ของผม? พระเยซูจึงเล่าเรื่อง ชาวสะมาเรียผู้ใจดีให้บาเรียนคนนี้ฟังว่า มีชายคนหนึ่งกำลังเดินทางไปจาก
กรุงเยรูซาเล็ม ไปยังเมืองเอริโค (เป็นหนทางที่อันตราย) ขณะที่เดินทาง ก็โดนโจรปล้น ถูกทำร้าย
บาดเจ็บสาหัส ชีวิตดูจะสิ้นหวัง เผอิญปุโรหิตคนหนึ่งเดินผ่านมา และก็เดินผ่านไป มีเลวีอีกคนหนึ่ง
เดินผ่านมา แล้วก็เดินผ่านไปเช่นกัน แต่มีชาวสะมาเรีย (ชาวสะมาเรียและชาวยิว ไม่ถูกกัน) ที่เดินผ่าน
มา แล้วมีใจเมตตาต่อชายบาดเจ็บนั้น เอาผ้าพันแผล นำน้ำองุ่นมาให้ดื่ม พาชายบาดเจ็บเดินทางไปยัง
โรงแรม แล้วจ่ายเงินให้ทั้งค่าที่พักและค่ารักษา..

***ชาวสะมาเรียมีใจเมตตาและพร้อมที่จะปฏิบัติ ทำให้เราได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบ

3 ประการ คือ :-

1. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง (my own responsibilities) เรามาจากพระฉายาของพระเจ้า
เพราะฉะนั้นในการดำเนินชีวิตของเราแม้มีบทบาทที่แตกต่างกัน แต่ในเรื่องความรับผิดชอบ สังคมจะนำ
อยู่ขึ้น ถ้าเรามีความรับผิดชอบมากกว่านี้ เพราะนี่เป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นคุณธรรมในการดำรงชีวิต เราจะ
เริ่มต้นเมื่อไร? ขอให้เราทำให้เป็นกิจวัตรประจำวัน เพราะในพระวจนะของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า ...อย่า
หลงเลย ท่านจะหลงกลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น... กะลาเทีย 6:7
ยกตัวอย่าง โยเซฟ เขามีความรับผิดชอบในตนเอง พระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่เขาอย่างมากมาย

2. มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น (my responsibilities for others) ให้มีความรัก และเมตตา ต่อผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่มีความทุกข์ เหมือนดังที่พระวณะของพระเจ้าให้เรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เช่นที่เราได้เรียนรู้จากเรื่อง ชาวสะมาเรียใจดี เราเป็นเพื่อนบ้านแบบไหน?

- ท่าทีของโจร เอาเปรียบ ตักตวงแต่ผลประโยชน์
- ท่าทีของปุโรหิต เป็นคนสำคัญ มียศถาบรรดาศักดิ์แต่เป็นคนเห็นแก่ตัว
- ท่าทีของเลวี เป็นคนสำคัญเช่นกันอยากรู้อยากเห็น แต่ไม่ช่วยเหลือ
- ท่าทีชาวสะมาเรีย ปฏิบัติเหมือนในพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง

****ด้วยเหตุนี้พระเยซูทรงตอบคำถามบาเรียนว่าผลที่ได้รับจากกระทำเช่นนี้จะได้รับชีวิตนิรันดร์****

3. มีความรับผิดชอบต่อพระเจ้า (my responsibilities before God) 1 ยอห์น 4:7 ...ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะว่าความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่รักก็บังเกิดมาจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า... ทำไมมนุษย์ต้องมีหน้าที่นี้ คำตอบอยู่ในพระธรรม ยอห์น 3: 16... เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์...

พระเยซูทรงไถ่บาปเรา เท่ากับ ทรงมีความรับผิดชอบต่อพระเจ้า ส่วนเราผู้อยู่ในโลกนี้ ก็มีความรับผิดชอบจากธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าอยู่ 2 ข้อ คือ จงรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตสุดใจ และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เพราะในวิวรณ์ 20:13 ... ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและแดนมรณาก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในแดนนั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน....ในพระธรรมกาลาเทีย 6:7 จึงเน้นว่า... อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น.

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

สรุปคำเทศนาโดย รุ่งนภา นิตยภูมิ (ครูงานศาสนกิจ)